

- 5) Indføres navngivelse i medfør af en bemyndigelse til ministeren for skatter og afgifter bør det i alle landsskatterettens kendelser med navn anføres, hvilke retsmedlemmer, der har deltaget i afgørelsen.
- 6) For det tilfælde, at resultatet bliver en dissensordning uden navngivelse, indstiller et flertal i udvalget, at det foreskrives, at det skal fremgå af kendelsen, såfremt den i afgørelsen deltagende retsformand repræsenterer en mindretalsopfattelse. En sådan ordning vil, selv om navngivelse efter 1-2 år indføres, have betydning i perioden indtil da.

Udvalget har foreslået, at der gennemføres en ændring af rettens sammensætning. Efter den gældende regel i skattestyrelseslovens § 22, stk. 1, består landsskatteretten af en retspræsident, et antal retsformænd, samt 24 andre medlemmer. Af de sidstnævnte 24 udnævnes 13 af ministeren for skatter og afgifter, medens de øvrige 11 vælges af folketinget. Udvalget har indstillet, at de 24 medlemmer for fremtiden alle udnævnes af ministeren for skatter og afgifter, således at landbruget, industrien, håndværket, handelen, de liberale erhverv (som noget nyt) samt lønmodtagerne skal være repræsenteret.

Udvalget har til støtte for at udnævnelseskompetencen i det hele tillægges ministeren for skatter og afgifter anført, at de politisk valgte medlemmers tilstedeværelse i landsskatteretten er en videreførelse af det før 1938 bestående landsoverskatteråd, hvis funktioner i 1938 blev delt mellem ligningsrådet og landsskatteretten. Så længe landsoverskatterådet havde det overordnede tilsyn med ligningen som en af sine hovedopgaver, var en politisk valgt repræsentation naturlig. Dette måtte gælde så meget mere i det ret lange tidsrum efter statsskatteloven af 1903, hvor ligningen i høj grad var skønsbestemt og disse skøn i første instans udøvedes af kommunalpolitisk valgte myndigheder. Men efter udskillelsen i 1938 af den klagepåkendende del af landsoverskatterådets virkefelt til landsskatteretten, der har til opgave at påkende klager over konkrete ansættelser og vurderinger på grundlag af – nu i et meget vidt omfang ved lov detaljeret fastsatte skatteretlige normer – er det udvalgets opfattelse, at de politisk valgte medlemmer ikke har en naturlig plads i landsskatteretten.

Tilsvarende synspunkter er anført i den juridiske litteratur og udvalget har navnlig henvist til professor dr. jur. Bent Christensens afhandling »Spørgsmålet om rigsdagens medvirken i forvalt-

ningen« i Nordisk Administrativt Tidsskrift 1952, siderne 302-344.

Administrative konsekvenser

Udvalget har foretaget en bedømmelse af hvilke administrative konsekvenser en dissensordning vil medføre for landsskatteretten. Det anføres af udvalget, at der i en del sager uundgåeligt vil indtræde en vis, undertiden ikke ganske ringe, forlængelse af ekspeditionstiden. I et vist antal af sagerne vil der også – udover den blotte forøgelse af antallet af ekspeditioner – være større krav til den arbejdsindsats, der må lægges i udformning af kendelsen. Udvalget har imidlertid anført, at hvis den nedgang i den samlede sagstilgang til landsskatteretten, som skattestyrelsesloven har givet anledning til, holder sig, vil de nævnte tendenser til ekspeditionsforlængelse og merarbejde i større eller mindre omfang blive imødegået heraf.

Under forudsætning af, at begrænsningen i sagstilgangen holder sig må det herefter antages, at en dissensordning ikke selvstændigt vil kunne begrunde krav om udvidelse af antallet af landsskatterettens juridiske medarbejdere eller rettens kontormæssige rammer i øvrigt.

Regeringen har på baggrund af udvalgets analyser og indstillinger fundet grundlag for, at der indføres en dissensordning og en ændring af landsskatterettens sammensætning som indstillet af udvalget og lovforslagets bestemmelser i § 1, nr. 2-8 tager sigte herpå.

På grund af usikkerheden omkring den fremtidige sagsindgang til landsskatteretten er der dog i lovforslaget åbnet mulighed for, at ministeren for skatter og afgifter kan begrænse antallet af andre medlemmer til mindre end 24.

Lovforslagets § 1, nr. 1 og 9 er en klargøring af gældende bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes det at klargøre, at amtsligningsrådets ansættelseskompetence kun er begrænset i det omfang landsskatteretten har taget stilling til ansættelsen.

Den gældende bestemmelse i § 18, stk. 4, 2. punktum kan nemlig fortolkes således, at amtsligningsrådet i det hele er afskåret fra at andre en ansættelse, som landsskatteretten har taget stilling til, uanset at landsskatteretskendelsen har angået